

3 4 5

REVISTA DEL CICLE INFANTIL

curs 2013-14

any 13 núm. 6

Arriba la diada de Sant Jordi

i és un bon moment per recordar que regalar llibres als nens està bé...

Perquè els nens són curiosos com qualsevol de nosaltres. I volen saber què pensen les altres persones, com se senten, com resolen els seus problemes, com s'enamoren, perquè ploren i perquè riuen, què somien i quins són els seus malsons. Perquè els nens saben que cada nit vindrà el pare o la mare a llegir-los un conte i es quedaran a la vora del llit i no aniran a atendre els seus assumptes d'adults ni apagaran el llum, almenys, fins que el conte s'acabi.

Perquè un llibre és com una barca que connecta dues ribes: dia i nit, son i vigília, llum i ombra. I, en aquesta barca, els nens llisquen lentament des del món real cap al món de l'imaginari.

Perquè hi ha raons pràctiques que als nens no els preocupen, però que als adults sí que els importen. Per exemple, els llibres no s'escampen al terra en milers de peces de lego que cal recollir per tota la casa. Tampoc necessiten piles, ni tenen complicats mecanismes, ni requereixen manuals d'instruccions.

Perquè no tots els nens i nenes són iguals i per això hi ha llibres tan diferents. Hi ha llibres sobre mòbies, dinosaures i reialmes llunyans, sobre monstres i sobre fades, etc. Uns són per plorar i altres són per riure, uns són llibres de cançons i uns altres de números.

Perquè els llibres són com museus oberts a totes hores i durant tots els dies de la setmana.

I perquè molts llibres -i això ho sabem els més grans- quedaran en la nostra memòria, molt de temps.

Per això, ara que s'acosta la diada de Sant Jordi, és una bona ocasió per anar ampliant la biblioteca personal de cadascú de nosaltres, tinguem l'edat que tinguem.

Les famílies ens visiten

La Yoli, mare de la Leire de P5, ens va venir a explicar com hem de tenir cura de les nostres dents, què hem de menjar i com les hem de netejar.

Els consells que no hem d'oblidar són: Raspallar bé les dents cada nit, abans d'anar a dormir.

Menjar poques xuxes, xocolata, dolços en general i evitar, també, els sucus preparats.

Ens va regalar un conte: *Las fabulosas aventuras del conejo sonrisas— Aprendiendo a cepillarse los dientes—* i pasta dental.

Poema

Ous ferrats

Quan es couen, quins esclats,
els ous ferrats,
fins i tot, si no es vigila,
poden fer alguns disbarats.

I un cop cuits, ben presentats,
els ous ferrats,
se'ls mengen sense ganyotes
fins i tot els desganats.

MIQUEL MARTÍ I POL

El llibre recomanat

María
Eva Mejuto
OQO, 2014

La Maria, farta de fer tota la feina de casa, un dia decideix donar una lligó al seu marit gandul. Amb molta astúcia aconsegueix que en Benito prengui consciència que el treball de casa està mal repartit. i se les inventa perquè canviï d'actitud.

El relat es basa principalment en la disputa que inicien la Maria i en Benito, quan aquest li demana que li faci pa i la seva dona es nega repetidament, adduint que li falten, un a un, tots els ingredients: farina, aigua, sal, llevat...

El conte té un to humorístic que ens serveix per, d'una banda, entendre com es fa el pa i, de l'altra, conscienciar que les feines de casa s'han de compartir.

Les il·lustracions són força curioses, fetes amb pasta de paper.

A partir de tres anys.

LA NOSTRA HISTÒRIA

TEATRE LA CAPSA DE LES LLAVORS

El dilluns 17 de març, al gimnàs de l'escola vam poder gaudir de la representació que ens va fer la companyia *La maquineta* de l'obra de teatre "La capsa de les llavors".

L'obra explica que una fada marina es troba amb un pirata que toca el violoncel. No és un pirata qualsevol perquè li agrada tocar peces de Bach. Però hi ha un petit problema: aquest pirata té por de tot! La fada decideix ajudar-li amb la seva capsa plena de llavors màgiques. Quan les planta, apareixen personatges del món marí, de la terra, del cel... fins i tot d'un circ i d'una granja! Molts animals sortiran per conèixer el pirata. Però ell també els ensenyarà els poders del seu violoncel. D'aquesta forma, amb música, cançons i poemes faran un gran viatge a través de tot el planeta.

El meu nom és **Júlia Vilà López**, tinc cinc anys i el mes d'agost en faré sis. Visc amb el meu pare que es diu Sergi, la meva mare que es diu Mónica i la meva germana Martina que va a la classe de tercer. Com que vivim molt a la vora, al carrer Prat de la Riba, venim caminant a l'escola. Normalment ens acompanyen els avis. De vegades la iaia Angustias i de vegades els dos, l'avi Antonio i l'àvia Angustias.

Quan arribo a casa, bereno i després jugo una estona. Alguna vegada jugo amb un tren que només té dos vagons. També m'agrada jugar amb els meus peluixos. El meu preferit es diu Orelles i és un conill. Recordo que una vegada es va obrir per la part de la pota i la meva tieta el va tornar a cosir. Un altre peluix que és un cuc petit també té el mateix nom d'Orelles.

Tinc algunes nines de les *Monster High* i algunes *Barbies*. Quan jugo amb les *Barbies* li demano a la meva germana el seu cotxe de la *Barbie* (un *Fiat 500*).

Si la meva germana no té gaires deures, fem un joc una mica bèstia. Jo m'estiro al terra amb els braços estirats i ella m'arrossega pel passadís. No em fa mal.

Els dies de festa ens quedem per aquí i sortim a passejar pels carrer o anem al parc de la Serp. Quan arribi el bon temps i anem a la platja m'enduré el meu cotxe teledirigit.

És bastant gran i el faig córrer, però a l'arena s'encalla.

A l'estiu anem a Cubelles, on els altres avis, La Carme i l'Esteve, tenen un apartament amb piscina i un jardí enorme amb cactus. La platja també és a la vora.

A l'escola m'ho passo bé. Em quedo a dinar i espero amb ganes el dia que toca lasanya o macarrons. Crec que no hi ha ningú a qui agradi tant la lasanya com a mi.

LA NOSTRA HISTÒRIA

Jo sóc el **Francisco Velasco Rodríguez** i visc amb la meva mare que es diu Mari Cruz i el meu pare que es diu Paco. Tots dos treballen a la perruqueria. Tinc una germana gran que es diu Noelia i va a la classe de sisè. Vivim al carrer Garrofers. Tinc dos avis que es diuen José i Paco i una àvia que es diu Josefa.

Ara no tenim mascotes, però fa un temps teníem un gos que ara ja no tenim.

A casa m'agrada jugar amb unes joguines que em van comprar i representen uns animals. Són de la sèrie *Monsuno*, la que fan al Clan TV, i els faig lluitar entre ells. Els *monsunos* són animals que són una mescla de diversos animals i estan tancats en unes càmeres que es diuen "núcleos"

També jugo amb les Tortugues Ninja. Faig lluites amb ma germana. Cadascú agafa una Tortuga Ninja i lluitem.

Una altre joc que m'agrada és el que em va cagar un tió petit que tenim a casa. És un robot *Transformer* que es converteix en el Rei dels dolents.

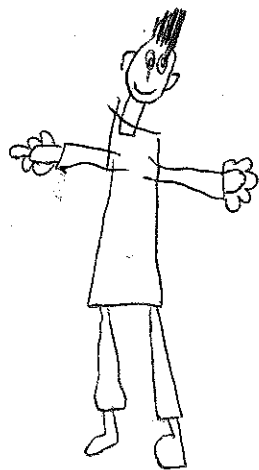
El pare i mare treballen a la perruqueria i jo hi vaig de vegades. Tallen els cabells i les persones els donen diners. Bé, també posen tint per canviar el color dels cabells i rul·los per arrissar els cabells.

A l'hora d'anar a dormir, m'agafo dos ninos que són el Mickey Mouse i el Gat Silvestre i me'n vaig a la meva habitació.

Tinc ganes que arribi l'estiu per anar a la platja i també al poble dels cosins.

Està a Jaen i es diu Higuera de Calatrava.

Normalment hi anem un parell de setmanes i tenim una casa amb piscina.

Em dic **Ainara Ruiz Carmona** i tinc cinc anys. El meu pare es diu Abel i és infermer en un hospital. La mare es diu Raquel i és perruquera. Normalment vinc a l'escola amb el cotxe de la mare.

Els meus avis es diuen Antonio i Feli, els uns, i Inés i Rafa, els altres.

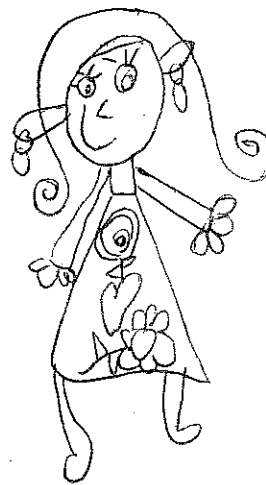
Tinc dues mascotes. Una és un peixet de color carbassa a qui diem Nemo. L'altra és un conill blanc a qui diem Xispa. El tenim en una gàbia i li donen pastanagues i menjar preparat en un plat. Dins la gàbia també té una petita caseta de fusta on dorm. Si el traiem de la gàbia, hem d'anar amb compte perquè pot esgarrapar. Si es fa mal, i això va passar una vegada que es va donar un cop al morro, l'hem de portar a curar a la botiga on el vam comprar.

A casa jugo amb dues nines que són de la pel·lícula Frozen. Una es diu Elsa i té la màgia de fer gel i neu. Un dia, mentre juga amb seva germana petita que es diu Ana (és l'altra nina) aquesta cau i es fa mal. Els trolls la curen però perd els records. Bé, és una pel·lícula molt xula que té una cançó que canta l'Elsa que es diu Libre Soy.

Els caps de setmana fem diverses coses.

Una de les que m'agraden més fer és anar a un restaurant que està a la muntanya perquè després de dinar podem jugar en un parc que hi ha al costat i podem córrer, pujar als gronxadors, al tobogan i també hi ha un un parc de pilotes de plàstic.

Un dels millors records de la meva vida va ser quan vam anar a Disneyland París. Vaig tenir la sort de fer-me una foto amb la princesa Aurora que, a més em va firmar en un conte. També vaig veure altres personatges com l'Aladdin.

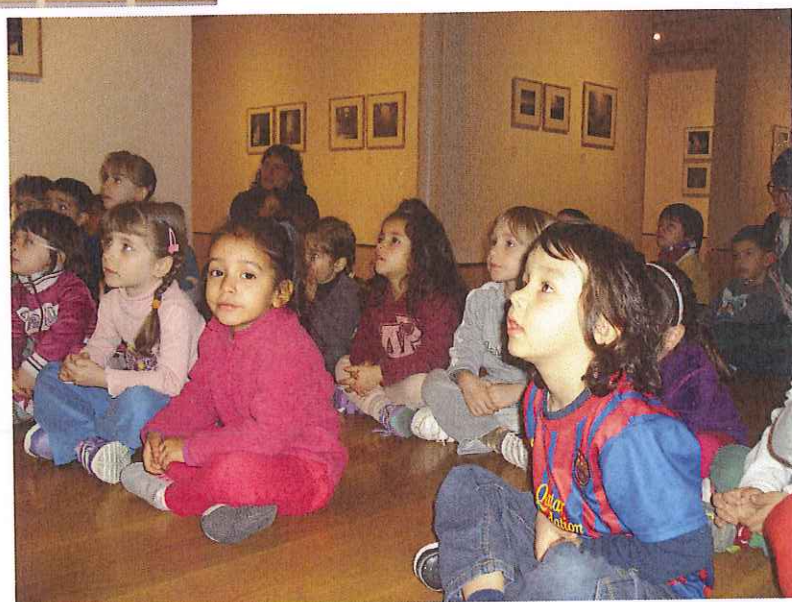
SEGUINT LA PISTA AL FERRAN

Els dies 11, 12 i 13 de març els nens i nenes de cicle infantil vam gaudir d'una exposició de fotografies al Centre Cultural Tecla Sala.

Es tracta d'una mostra retrospectiva dels darrers quaranta anys de fotografies de l'artista Ferran Freixa. És la primera vegada que s'organitza i la podeu anar a veure fins al dia 25 de maig.

Les fotografies reflecteixen el pas del temps a partir de detalls concrets i arquitectures immòbils. La majoria són en blanc i negre.

Algunes imatges de la visita del grup de P4 les podeu trobar a continuació.

ESCOLA SANT JOSEP - EL PI

Av. Josep Tarradellas, 122

08901 L'Hospitalet

☎ 93 337 23 35